

Ontwikkelingen in ons werk Transitie & driehoek

Van oudsher zijn wij al in de buurt te vinden: op straat, in accommodaties, daar waar onze doelgroep is, zijn wij ook. Onze relatie (opgebouwd door contacten te leggen, present te zijn en vanuit de doelgroep te werken) maakt dat wij vanuit de straat steeds vaker 'achter de voordeur' mogen komen, om dat het vertrouwen er is. We kijken ook niet naar het kind of de jongere als individu, wij nemen de buurt, het gezin en de school mee in ons beeld van een kind of jongere. In onze visie zijn veranderingen alleen mogelijk door interventies die tegelijkertijd gericht zijn op kind/jongere, zijn systeem (gezin, buurt, maar in toenemende mate de peergroep) en de school. Als het ons lukt vanuit een gezamenlijke visie invloed uit te oefenen op het kind, hebben de interventies de grootst mogelijke effectiviteit. De 'mazen' worden door samenwerking tussen hulpverlening, school en justitie, steeds kleiner, doordat de domeinen gezin-buurt-school steeds meer met elkaar in samenhang komen.

In de leeftijd tot 12 jaar is het nog haalbaar om ook de ouder te bereiken. Dit moeizame proces heeft alleen slagingskansen als er langdurige aanwezigheid wordt gerealiseerd. Als het vertrouwen en de relatie er eenmaal is, delen ouders vaak hun levensverhaal met de werker en vragen om advies en steun. Het opbouwen van een relatie begint bij activiteiten in de buurt waar de Kinderwerkers altijd een thermoskan met koffie hebben klaar staan. Tijdens het koffie drinken vragen zij ouders om mee te helpen. Als de relatie dieper en het vertrouwen groot genoeg is, komen ouders met vragen over opvoedkundige onmacht, relatie- of financiële problemen. De werker geeft hier zelf Eerste Hulp Bij Opvoeden. Ook verbinden wij ouders aan elkaar zodat ze een luisterend oor en steun bij elkaar kunnen vinden. Als de werkers denken dat ouders ervoor open staan, wijzen zij hen op een

training of opvoedingscursus die goed aansluit bij de vragen van de betreffende ouder. Bij 12 jarigen nemen de Jongerenwerkers in dezelfde lijn het stokje over. De waarde van het vroegtijdig contact zit vooral in het feit dat als er problemen ontstaan de werker al in positie is.

Om in de driehoek buurt, gezin en school echt verschil te kunnen maken is in onze ogen samenwerking noodzakelijk. De samenwerking met Jeugdzorg, jeugd GGZ en Onderwijs vorm een grote meerwaarde. Kinder- en Jongerenwerkers hebben op grond van hun relatie een goed beeld van de belemmeringen die een optimale ontwikkeling in de weg staan. Het doorverwijzen naar de juiste instantie is daarvan een verlengde. Dat is wellicht de kern van de transitie waar we voorstaan, echter de transitie biedt wat ons betreft meer!

Totalen:

- 51 kindgroepen, waarvan:
 - 17 straatgroepen
 - 34 accommodatiegebonden groepen
 - 18 vrijwilligersgroepen
- Oudercontacten: met 750 ouders is contact
 - fase 1: 750 (hoi, hallo, ik weet wie je bent)
 - fase 2: 380 (ik kan je in context plaatsen in de verschillende leefgebieden)
 - fase 3: 207 (ik mag binnenkomen en problemen zijn bespreekbaar)

In totaal bereiken we zo'n **1447** verschillende kinderen en **330** vrijwilligers. Bij deze totalen zijn de deelnemers aan onze vakantieactiviteiten en spektakeldagen nog niet meegerekend. In 2012/2013 bereikten we hiermee nog eens **1621** kinderen.*

Het totale bereik van Raster Kinderwerk is dus: **1447** kinderen (reguliere activiteiten), **1621** kinderen (vakantieactiviteiten) en **330** vrijwilligers.

Totalen:

- 102 jongerengroepen, waarvan
 - 56 straatgroepen
 - 65 activiteiten groepen + 8 jwv
 - 80 vrijwilligers
 - 489 ouders
- Quickscan politie**
 - 91 aanvaardbaar
 - 7 hinderlijk
 - 3 overlastgevend
 - 1 crimineel
- Scan jongerenwerk**
 - 53 ontmoetingsgroepen
 - 29 aandachtsgroepen
 - 16 riscogroepen
 - 1 lichtcrimineel
 - 1 crimineel

In totaal bereiken we 1899 jongeren waarvan ongeveer 1/2 zowel op straat als in de accommodatie

Samen optrekken in het bieden van een passende oplossing maakt het effect van die oplossing vele malen groter. Illustratief hiervoor is het naschoolse opvangtraject met Lindehout Jeugd en Opvoedhulp, de training Piep zei de Muis met Dimence Jeugd GGZ en de weerbaarheidstrainingen KidsPower en Tim&Flapoor met het onderwijs. Vier speerpunten zijn daarbij van belang:

1. vroegsignaleren en eerder begeleiden naar passende hulp zo dichtbij mogelijk
2. verbinden van het hulptraject aan de context van de eigen leefomgeving
3. versterken van het sociale netwerk en de inrichting van vrije tijd
4. borging van het traject in het reguliere kinderwerk (de nazorg)

In deze samenvatting van onze wijkanalyses beschrijven we een zevental signalen vanuit onze dagelijkse praktijk. In de uitgebreide analyses geven wij meer en gerichtere informatie over wijken en buurten en over groepen in deze wijken. Heeft u belangstelling voor de uitgebreide analyse of een specifieke wijk? Neem dan contact op met Molly Dost of Marischka Thijssen.

Signaal 1.

Minder probleemgroepen op straat, meer kinderen/jongeren in de accommodaties

Wat zien we?

In heel Nederland is de ontwikkeling te zien dat daar waar de ketenaanpak goed is, er minder overlast van jongeren op straat is. Wij merken dit in Deventer ook. Er zijn minder overlastgevende én minder criminele groepen in Deventer. Jongeren zijn minder op straat en juist meer in accommodaties, daar waar we gedrag beter kunnen beïnvloeden.

Het is altijd lastig om precies te zeggen wat exact zo effectief is. Vanuit het kinderwerk en het jeugdnetwerk is onze indruk dat:

- Groepen veel minder in de anonimiteit kunnen verdwijnen. Deze afname van anonimiteit komt niet alleen door de verbeterde samenwerking van professionals, maar ook door het MEER betrekken van buurtbewoners en ouders bij de kinderen, tieners en jongeren op straat.
- Daarnaast zijn de zwaarste groepen aangepakt waardoor de aandacht kan verschuiven naar Intervenieren voor het probleem

ontstaat, zowel in de groepen als op individueel niveau.

- Veel meer tieners en jongeren nemen deel aan activiteiten van het kinder- en jongerenwerk, waardoor positieve beïnvloeding middels talentontwikkeling, activering en participatie in de wijk of op school ontstaat. We weten dat dat allemaal belangrijke ingrediënten zijn voor het bestrijden van verveel- en overlastgedrag.
- We denken dat een deel van de jongeren meer achter internet verdwijnt en minder op straat is. Dat is gunstig m.b.t. overlast, maar betekent wel dat jongeren te weinig actief worden en waarschijnlijk weinig participeren in buurt en vereniging.
- Ook een deel van de kinderen komt weinig buiten, vanuit een onveiligheidsgevoel (bij henzelf of hun ouders) of door de aantrekkingskracht van de computer.

Risico bij beide laatste punten is dat netwerken alleen nog virtueel zijn.

Wat is er nodig?

Om te bereiken dat er niet weer meer risicogroepen op straat komen:

- Is vroegtijdig contact en signalering in de informele leefwereld van de buurt nodig.
- Is het nodig dat organisaties die een aanbod hebben mbt de gesignaleerde problematiek, de mogelijkheid krijgen om te interveniëren in de context van de buurt. Rekening houdend met een goede balans tussen begeleiden en sanctioneren
- Moet er een alternatief geboden worden voor passief hangen en grensoverschrijdend gedrag in de openbare ruimte.
- Is onderzoek nodig naar de manieren om contact te krijgen met binnenblijvende kinderen en jongeren. Zodoende kan in kaart gebracht worden welke kansen er liggen om aan te sluiten bij deze leefwereld, om contact te maken en een actieve deelname aan de maatschappij te creëren.

Wat doen wij?

We zetten veel in op de doorgaande lijn, zowel binnen onze eigen organisatie als met partners daarbuiten. We maken vroegtijdig contact in de leefwereld van deze kinderen/jongeren. We enthousiasmeren hen in het deelnemen aan programma's die gericht zijn op activeren, participeren en talentontwikkeling van kinderen en jongeren én het ondersteunen van hun ouders bij de problemen die zij tegenkomen in het goed laten opgroeien van hun kinderen.

Een werkvorm die wij veel inzetten is talenthouses. Talent als verleiding om te activeren en gedrag te beïnvloeden. Iedereen heeft immers een talent! We nemen het vaak negatieve

De unieke rol van welzijn:

- Verbinden van buurt - gezin -school
- Relatie van present zijn en 'dienstbaar' aan de vraag van de doelgroep.
- Onze relatie als bagagedrager voor partners/netwerk
- Dichtbij, vroeg signalering, op maat, uitgaan van kracht en talenten.
- Werken met rolmodellen
- Vertrekpunt is de groep.

zelfbeeld weg door jongeren zelf te laten ervaren dat ook zij ergens goed in zijn. De begeleider heeft hierdoor de mogelijkheid te reflecteren en spiegelen van eigen gedrag, en dit te verbinden aan de buurt en ouders. Ons doel is jongeren weer te laten participeren in de maatschappij. Door in taakgroepen activiteiten voor de buurt te organiseren maken jongeren zelf weer onderdeel uit van de samenleving. En zetten ze zich niet langer tegen de samenleving af

Signaal 2.

Kwetsbare meiden

Wat zien we?

Doordat meiden over het algemeen minder overlast veroorzaken krijgen ze minder aandacht van ouders en in het netwerk. Problemen zijn vaak voor de buitenwereld pas zichtbaar op het moment dat het escaleert. Wij hebben en houden meiden goed in gaten en signaleren het volgende:

- een ongezonde leefstijl (problemen rondom gewicht, eetgedrag en lichamelijkeheid)
- experimenteer gedrag met name rondom alcohol en seksualiteit
- risico's van social media (zie signaal 3)
- sociale vaardigheden en weerbaarheid. Onzekerheid wordt op verschillende manieren geuit: een deel van de meiden wordt stil en trekt zich terug. Een ander deel gedraagt zich juist stoer, kleed zich uitdagend en heeft een grote mond.
- We zien bij de meiden in groep 7/8 dat moeders hun angsten projecteren op hun dochters. Dit heeft beklemmend effect op het gedrag van deze meiden.
- ontbreken van goede rolmodellen. We zien dat het gedrag van meiden voortkomt uit het gedrag van hun moeders. Je rol in de maatschappij, de normen & waarden, ambities en verwachtingen tov jezelf zijn van generatie op generatie doorgegeven (overerving) en bepalend voor het gedrag van de meiden die wij nu op straat en in de accommodaties zien.
- Ondanks de overvolle groepen zoals Mama mia in de Elegast zien we een (hele) langzame kentering als het gaat over om tienermoeders: het is niet cool om op je 14e geen maagd meer te zijn.
- een deel van de meiden uit de Turkse gemeenschap is hard aan het emanciperen: opleiding, verantwoordelijkheid nemen voor activiteiten en het opeisen van ruimte (soms ten koste van jongens). We begeleiden deze meiden zo goed mogelijk bij deze keuzes.

Wat is er nodig?

Het inzetten van meer rolmodellen of maatjes als dragers van positief gedrag is erg belangrijk bij het veranderen van het gedrag en zelfbeeld van deze kwetsbare meiden. De rol van moeders is daarbij essentieel, moeders dienen immers als grootste rolmodel. Inzet gericht op de moeders is van groot belang om überhaupt iets te veranderen aan deze kwetsbare meiden.

Wat doen wij?

- Mama mia
- Relaties vroegtijdig opbouwen zodat meiden meer en meer open staat voor begeleiding: ze willen er voor gaan, iets van hun leven maken.
- Weerbaarheidstrainingen zoals Tim&Flapoor en Kidspower
- Girlz stuff
- Meiden maatjes
- Huiskamerprojecten
- Meidenprogramma's in de talenthouses (nail art, zumba, streetdance etc.)
- Make a move (programma gericht op jongens met seksueel grensoverschrijdend gedrag)

Signaal 3.

Social Media

Wat zien we?

Social media is inmiddels een normaal onderdeel van het leven van kinderen en met name jongeren. Whatsapp en Facebook zijn immens populair en ook Twitter is in opkomst (ondanks de landelijke tendens dat Twitter in totaal verbruik minder snel stijgt dan verwacht). Jongeren zijn constant met elkaar in gesprek, delen veel informatie met elkaar. Door de komst van social media is hun wereld veel groter geworden. Social Media zijn leuk voor alle momenten van de dag en daarnaast ontzettend handig bij handelingen waarbij anonimiteit gewenst is; zoals pesten en het opzoeken van grenzen rondom seksualiteit. Die anonimiteit voorkomt immers dat je ziet hoe iemand reageert op je boodschap, dus de spiegel die je in real life krijgt ontbreekt. Hierdoor is het makkelijker om in de virtuele wereld dingen te doen die je in de echte wereld niet zou doen. Ook zien we dat sommige interventies lastig zijn omdat jongeren elkaar waarschuwen, bijv. voor de komst van politie. We nemen waar dat volwassenen (zowel professional als niet-professional) onvoldoende aansluiting hebben op die snelle wereld. En zich vooral focussen op de gevaren van social media ipv de leuke kanten: talenten komen boven drijven

die eerder onzichtbaar waren, buurten ontmoeten elkaar op platforms waarop elkaar in real life ontmoeten volgt.

Wat is nodig?

Het open houden van het gesprek over social media en van daar uit op de hoogte blijven van wat er speelt is van belang. Daarnaast moeten ouders en intermediairen gestimuleerd worden om de rol te nemen dit gesprek open te houden. Dit is het tegenovergestelde van de 'bemoeizorg' die jongeren ervaren op bijvoorbeeld FB, waarbij ouders hun kind 'in de gaten houden'. Zodra volwassenen de leuke kanten ontdekken zullen ze veel beter aansluiten bij de belevingswereld van jongeren. Dit bereik je door vanuit interesse mee te kijken met je kind. Door te focussen op de leuke kanten van social media. Dit laat onverlet dat bewust wording bij ouders en kind/jongeren, over social media en de risico's in het algemeen, nog steeds nodig is.

Wat doen wij?

We zien kansen om via social media contact te leggen met jongeren, hen te activeren en met elkaar te verbinden. Zo wordt social media al ingezet bij al onze activiteiten. Dtown is een mooi voorbeeld: een online platform voor en door jongeren waarbij op een laagdrempelige manier jongeren met elkaar in contact zijn en daar ook over van belang zijnde onderwerpen informatie of instanties kunnen vinden.

Talentontwikkeling via social media krijgt een kans in onze programma's.

Ook zien we kansen om via social media met ouders in contact te komen over hun kind. Samen met ouders willen we bekijken welke behoeftes er zijn en op welke manier wij daar het beste kunnen insprijngen.

Signaal 4.

Zorg over individuele problematiek en Multi problem gezinnen

Wat zien we?

We zien dat vraag en aanbod in met name wijk 2,3 en 4 niet altijd bij elkaar komt. Er is argwaan bij de ontvangende kant, de hulpverlenende kant is vooral probleemgestuurd aan het werk. Dit past niet bij de leef- en belevingswereld van de doelgroep. We zien echter wel een grote behoefte! In onderstaande opsomming hebben we voor Kinder en Jongerenwerk apart aangegeven welke problematiek we dagelijks tegenkomen.

Kinderwerk

Individuele problematiek van de kinderen beslaat de volgende onderwerpen:

- Faalangst
- Ouders met alcohol- of drugsproblemen
- Scheidingsproblematiek
- Onvoldoende weerbaar, sociaal onvaardig
- Weinig vriendjes, isolatie, pesten
- Weinig tot geen betrokkenheid bij kind (van/door de ouders?)
- Kind neemt zorg over, gaat ontzorgen (jonge mantelzorg)
- Vaak verzeilen in conflicten
- Grensoverschrijdend gedrag
- Laag niveau
- Gedragsproblematieken als ADHD, ADD, PDDNOtS

Jongerenwerk

De individuele problematiek van de jongeren beslaat de volgende onderwerpen:

- Gedragsproblematieken als ADHD, ODD, ADD.
- Licht verstandelijke beperking.
- Externaliserend gedrag (conflicten opzoeken, zichzelf overschreeuwen, vechten voor status, agressie).
- Risicogedrag op gebied van seksualiteit bij jongens en meiden leidt o.a. tot toename zwangerschappen.
- Meiden meer in beeld voor geweldpleging en kleine criminaliteit.
- Onvoldoende ondersteuning van huis uit. Overerven van gedrag en situatie en daarin berusten.
- Groeiend wantrouwen naar instanties en instituties vanuit zowel teleurstelling als vanuit angst gevoed.
- Problematiek rondom omgaan met geld en schulden.
- Een toename van "slim omgaan" met deze instanties en instituties zodat deze zich zo min mogelijk met je bemoeien.
- Vroegtijdig schoolverlaten.
- Vluchtgedrag in overmatig gebruik van alcohol en drugs en gokken

Wat is er nodig?

De traditionele vorm van hulpverlening heeft in deze buurten steeds minder effect. Er is grote behoefte aan de vaardigheden van de hulpverlening, maar dan in de leefwereld van het kind en de jongere. Relaties zijn hierin bepalend, zowel in het succes van toeleiding als bij de daadwerkelijke hulpverlening.

Waar het om gaat is dat er meer maatwerk geleverd wordt, aansluiten op de echte vraag van kind, jongeren en ouders. Jongeren weten 'slim' met deze instanties om te gaan, ouders negeren deze meestal uit zelfbehoud.

Het is dringend nodig om aan te sluiten bij de echte wereld van de doelgroep, weten hoe het mechanisme om te overleven werkt zodat het aanbod daar op afgestemd kan worden.

Wat doen wij?

Vanuit het Kinder- en Jongerenwerk hebben we het afgelopen jaar ingezet op vroegtijdige individuele interventies. Dit houdt in dat we niet alleen in een vroeg stadium het contact met kinderen/jongeren aangaan, we leggen ons meer toe op de toegang tot de gezinnen die bij daarbij horen. Hierdoor hebben we meer mogelijkheden om eigen interventies te doen of door te verwijzen naar instanties.

Vertrouwen is hierbij cruciaal. Onze zichtbaarheid in de wijk en de opgebouwde relatie maakt dat de anonimiteit wegvalt. Waardoor we sneller/beter inzicht hebben op problemen. Een relatie betekent immers dat we in gesprek zijn.

Kinder- en Jongerenwerkers nemen hulpverleners mee op de bagagedrager, zodat zij vanuit de leefwereld van jongeren hulpverlening kan bieden. Om zo beter aan te sluiten op de behoefte van kinderen, jongeren en hun ouders.

Partners met wie we dat op dit moment al vormgeven zijn:

Tactus	Dimence	Gezinscoaches
Pactum	Lindenhout	
Ambiq	Accare	

Signaal 5.

Last van straatgedrag in de school

Dit signaal bevat een aantal lagen, die wij hieronder eerst algemeen en vervolgens specifiek duiden.

Wat zien we?

We zien de volle klassen op scholen, kinderen/jongeren met problematiek volgen steeds langer regulier onderwijs. De prestaties van kinderen en jongeren leiden hieronder. Kinderen en jongeren vertonen straatgedrag in de school. Dit alles vraagt om een andere aanpak dan tot nu toe gangbaar was. De straat is onze expertise, vanuit die expertise worden we meer en meer gevraagd om onze kennis in te zetten in de school.

Wat is er nodig?

Verandering van gedrag is de enige oplossing om deze 'trend' te keren. Het gevoel van onmacht bij zowel leerling als leerkracht wordt steeds groter. Uit zichzelf de omslag maken in manier van kijken en werken is moeilijk. Daardoor ontstaat er ruimte om anderen binnen te laten, waardoor wij vanuit onze ervaring om te sturen op gedrag steeds meer erkend worden.

Wat doen wij?

Raster heeft een vergaande samenwerking met Sine Limite, waarbij die laatste heeft aangegeven te willen investeren in een nauwere samenwerking tussen Raster en het basisonderwijs. Met als doel om expertise, methodes en netwerken versterkend te laten zijn.

In het basisonderwijs en in het voortgezet onderwijs krijgt Raster steeds vaker de gelegenheid via combinatiefunctionarissen een aanbod te doen, dat voor kinderen en jongeren heel aantrekkelijk is. Het programma is gericht op activeren en talenten ontwikkelen terwijl het tegelijkertijd de kinder- en jongerenwerker de kans biedt om te interveniëren op gedrag of op thema's.

Ook biedt het veelvuldig aanwezig zijn op scholen de gelegenheid om vroegtijdig te signaleren en interveniëren (samen met onze partners) op problematiek

Deze thema's zijn vooral gericht op het verbinden van de leefgebieden, het bevorderen van ouderbetrokkenheid, het ondersteunen bij de opvoeding en het leveren van maatwerktrajecten zoals pesten en weerbaarheid (zoals bij de pilot Hovenschool). Hoe eerder we de doorgaande lijn sluitend hebben hoe effectiever we latere schooluitval tegen kunnen gaan.

5.1 Schooluitval

Wat zien we?

Jongeren schrijven zich nog wel in voor een ROC maar in de loop van het schooljaar haken zij af. Zij komen in het circuit van bijbaantjes als bijvoorbeeld 'de pizzakoerier'. Zonder doel waar ze aan werken of naar toe werken is de kans op afglijden naar risicogedrag, middelengebruik en ongemotiveerd zijn steeds groter.

Wat is er nodig?

Ouders betrekken bij school en schoolkeuzes is van cruciaal belang! Hoe ouder kinderen worden hoe minder betrokken ouders zijn / worden. Niet eens uit onwil, maar omdat andere zaken hun aandacht vragen vermindert te betrokkenheid bij de jongere en diens schoolcarrière.

Vanuit de jongeren horen we de volgende oorzaken van hun schooluitval.

- Het begint al bij schoolkeuze en de aandacht hiervoor: "ik wist niet wat ik moest doen dus heb gewoon maar wat gekozen!"
- Op het ROC is de anonimiteit groot dus jongeren raken de weg kwijt.

Daarnaast is vroegtijdige inzet op factoren die van invloed zijn op uitval gewenst. Factoren zoals problemen thuis (opvoedingsonmacht, onrust in huis, problematiek van thuissituatie), problemen op school (pesten, onrustig in klas etc.) en problemen van het kind (gedragsproblemen etc.).

Uit RAR onderzoek naar het middelengebruik onder kinderen/jongeren:

- Toename gebruik energiedrankjes vanaf 6/7 jr
- Rond 10 jr start het experimenteren met roken en alcohol
- In de brugklas start experimenteren met softdrugs.
- Als jongeren na hun 15e doorgaan met gebruik worden relaties vaak verstoord.
- Meiden lijken minder cannabis te gebruiken, maar wel alcohol te drinken.
- Gebruik is vooral relateert aan de peergroep, minder aan gebruik bij ouders.

Wat doen wij?

Raster zet in op interventies op scholen, op maatjes projecten waar school en motivatie aan bod komen en op ouderbijeenkomsten om ouders betrokken te krijgen en houden bij dat wat hun kind op school doet (of juist niet).

Het afgelopen jaar is samen met een HR deskundige (mediavisie) geëxperimenteerd met het maken en uitvoeren van een plan op basis van een beroepskeuzetest. Hoewel de resultaten nog niet bekend zijn heeft het voor een aantal jongeren al geresulteerd in weer naar school gaan of een baan. Ervaringen in andere steden laat zien dat vroegtijdig interveniëren bij schoolverzuim (op de jongeren en het gezin) een groot succes kan zijn. Wij zouden dit erg toejuchten.

5.2 Pesten

Wat zien we?

Pesten is een terugkerend thema op straat en in het onderwijs, waar moeilijk grip op te krijgen valt. We zien de oorzaak hiervan in het gevoel dat 'ze' (ouders, leerkrachten etc.) het probleem isoleren in plaats van de oplossing in de dynamica van de groep te zoeken. Ook hier is juist die samenhang van de leefgebieden van groot belang. Wij zien namelijk dat gedrag en mechanismes die ingezet worden in de verschillende leefgebieden anders zijn. Weet je deze niet met elkaar te verbinden dan zal het effect van het aangeleerde gedrag in een accommodatie (bijv. school of buurthuis) niet zichtbaar zijn op straat.

Wat is nodig?

Een papieren protocol volstaat niet meer. Pesten zou doorlopend in programma's aan bod moeten komen. Alleen aandacht geven op het moment dat het plaatsvindt, is bij lange na niet voldoende. Wij zouden graag zien dat er op verschillende plekken de vraag wordt gesteld hoe we met elkaar om (willen) gaan. Isoleer pesten niet als apart probleem maar zie het als onderdeel van algemene problemen. Alleen in openheid kun je pesten echt aanpakken.

Wat doen wij?

We zien dat we vanuit Welzijn hier verschil in kunnen maken omdat voor ons het vertrekpunt altijd de groep is. We zijn in staat om de verschillende leefgebieden met elkaar te verbinden. We worden door partners steeds meer benaderd om iets in dit thema te betekenen: van klassentrajecten tot ouderavond.

Signaal 6.

Opvoedingsonmacht!

Wat zien we?

Opvoeden is geen zaak van ouders alleen. Bijna elke vader en moeder kan vertellen over burens, vrienden en grootouders, die af en toe de helpende hand toesteken. Opvoedingsvragen waarmee ze in hun 'loopbaan' als opvoeder worden geconfronteerd hoeven ze meestal niet in hun eentje te beantwoorden. Vrienden, vriendinnen of ouders zijn bereid hen met raad terzijde te staan. Toch voelen meer en meer ouders zich alleen staan in het opvoeden. Ze hebben vragen, zitten soms met de handen in het haar. Nu sociale netwerken kleiner worden is het niet meer vanzelfsprekend dat er iemand is die je helpt bij de vragen die je hebt. De afstand tot reguliere instanties is voor een aantal van hen te groot waardoor ze andere wegen zoeken om tot antwoorden te komen. We merken dat zowel kinder- als jongerenwerkers steeds meer opvoedingsondersteuningsvragen krijgen: vragen die gesteld worden vanuit de relatie en het vertrouwen dat er al is. Vragen die onze expertise overstijgen worden uitgezet in ons netwerk, waarbij we opmerken dat vooral ouders van jongeren geen behoefte hebben aan cursussen en andere voorlichting.

We zien dat er, wanneer het vastloopt in de opvoeden, vaak op 1 specifiek domein een interventie wordt ingezet, zonder enige verbinding naar de andere domeinen. Het rendement van zo'n interventie is vele malen kleiner, dan wanneer je deze door alle domeinen heen laat doorlopen (die driehoek buurt-gezin-school waar we al eerder over schreven). Bovendien zijn in ieder domein andere skills nodig om je te kunnen handhaven en is de skill die je binnen het ene domein leert dus niet altijd toepasbaar in het andere domein.

Wat is er nodig?

Gedrag van mensen vormt zich door een aantal verschillende factoren. Deels wordt je geboren met een aantal karaktereigenschappen, deels wordt je gevormd door de ervaringen die je in het leven op doet en voor een deel is gedrag iets wat je leert of voorgedaan krijgt door anderen. Niet alleen ouders voeden op, ook anderen dragen bij aan de ontwikkeling. Bijvoorbeeld die inspirerende voetbal- of hockeytrainer of die ene leraar, die je stimuleert om een bepaalde richting uit te gaan. En, een hele belangrijke, de peergroep met wie je optrekt en die een grote invloed heeft. Het hebben van positieve rol-

Signaal 7.

Present zijn en noodzaak van de accommodaties

Wat zien we?

Voor zowel kinderen als jongeren geldt dat beïnvloeden van gedrag op straat start, maar daar met name gericht is op het beheersbaar houden van de situatie: omdat hier de regels gelden van de straat en mechanismen die nodig zijn om te 'overleven'. Bij interventies die gericht zijn op bewustwording en veranderen van gedrag is echter een accommodatie nodig. Voor zowel kinderen als jongeren geldt dat beïnvloeden van gedrag op straat veel moeilijker is, want hier gelden de regels van de straat en mechanismen die nodig zijn om te 'overleven'. Een deel van de groepen waar vanuit jeugd en veiligheid een Plan van Aanpak ligt of gemaakt wordt laten zich niet verleiden tot activiteiten (nodig voor interventies) in school. Die jongeren passen zich niet aan, aan de regels binnen school.

Wat is er nodig?

Het doorbreken van de mechanismen om te overleven kan alleen binnen de veiligheid van een accommodatie. Er zijn plekken in de wijk nodig, die flexibel en snel beschikbaar kunnen zijn, al naar gelang de behoefte. In de uitgebreide analyse van het Jongerenwerk geven we een aantal denkrichtingen voor oplossingen.

Wat doen wij?

Op straat zien we zowel de kinderen/jongeren als hun ouders. Dat legt de basis, om daarna binnen daadwerkelijk iets in gang te kunnen zetten dat leidt tot verbetering. Dit doen we zowel in de buurten als op scholen met verschillende activiteiten en programma's. Juist door daar te zijn waar kinderen zijn bereikt Kinderwerk kinderen en hun ouders. En kunnen we deze verschillende leefgebieden (onderwijs, straat/vrije tijd, gezin) verbinden. Bij jongeren werkt dat deels hetzelfde en zijn scholen steeds meer vindplaatsen én accommodatie voor activiteiten van het Jongerenwerk.

modellen, die je helpen kansen te zien, je social skills bijbrengen, die tot steun kunnen zijn, zijn dan ook erg belangrijk in de vorming van mensen. Van belang is dus om op zoek te gaan naar goede rolmodellen in de wijken.

Juist het laagdrempelig bespreken van zorgen, met iemand die zowel de ouder, het kind als de buurt kent, wordt gewaardeerd en maakt het aanvaarden van aangedragen mogelijkheden makkelijker. Contact maken is de eerste stap om tot deze verandering te komen. Vertrouwen opbouwen om binnen te mogen komen, om vanuit vertrouwen samen te kijken naar mogelijkheden. Dit vertrouwen krijg je door langdurige zichtbaarheid, door aanwezig te zijn op straat, op vaste en onverwachte momenten.

Door het opstellen van communicatie en gedragsregels en deze met de kinderen, jongeren en ouders te bespreken, wordt het mogelijk om kinderen aan te spreken op hun gedrag. Onze werkers zijn hier heel duidelijk in en dat levert resultaat op. Transparant zijn over wie je bent en wat je wilt, met duidelijke regels die bij iedereen bekend zijn en welke door de werker consequent worden toegepast.

Wat doen wij?

Vanuit pilots genoemd 'interventies in het pedagogisch klimaat' (in wijk 2 en wijk 4) hanteren professionals in de wijk (school, bieb, verenigingen en kw/jw) steeds meer een eenduidige aanpak mbt het aanspreken van kinderen en jongeren. Daarnaast betrekken zij ouders bij wat normaal gedrag is zonder de mores van de wijk te vergeten. Dat wat kinder/ouders nodig hebben voor hun vragen is leidend, niet de norm van de professional. We zetten op vele plekken rolmodellen in, die positief gedrag laten zien én dit bij kinderen en jongeren stimuleren.

Meer weten?

Neem contact op met team Jongerenwerk
Tel 0570 - 857 242
jongerenwerk@rastergroep.nl

of met team Kinderwerk
Tel 0570-857241
kinderwerk@rastergroep.nl

www.rastergroep.nl